

Nekrológ

Élünk és meghalunk. Ez az élet rendje. Mégis, nehéz elfogadni, ha olyan embertől, baráttól, tudóstól kell elbúcsúznunk, akinek kimagasló tudása, probléma megoldó képessége, kivételes egyénisége beragyogja a vizes szakmát. Hiányozni fog széleslátása, okossága és kivételes intelligenciája.

Somlyódy László a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karának áramlástechnika szakán 1967-ben szerzett gépészmérnöki diplomát. Ezt követően a Szellőzőműveknél dolgozott fejlesztőmérnökként, majd 1972-ben a Vízgazdálkodási Tudományos Kutatóintézet (VITUKI) került, ahol a Vízépítési Intézet igazgatóhelyettesi, majd a Vízminőségvédelmi Intézet igazgatói pozícióját töltötte be. 1990-ben a VITUKI főigazgatójává nevezték ki. 1992-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karán kapott egyetemi tanári kinevezést a Vízellátás-csatornázás Tanszékre. 1996-ban bízták meg a tanszék vezetésével, mely munkakört a tanszék Vízi Közmű és Környezetmérnöki Tanszékké történt átszervezése után is megtartott.

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vízi Közmű és Környezetmérnöki Tanszékének Széchenyi-díjas professzor emeritusa, az MTA rendes tagja, valamint több külföldi akadémia tagja. Több, mint százhatvan tudományos publikáció, köztük tizenegy könyv szerzője vagy társszerzője volt. Művei magyar és angol nyelven jelentek meg. Szakmai-tudományos ars poetica-ját a „Felszíni vizek minősége – Modellezés és Szabályozás” című önéletrajzi könyvében (Typotex, 2018) foglalta az utókornak egyedülállóan magas színvonalon össze.

Számtalan díj, kitüntetés tulajdonosa: Kiváló Munkáért (1985), Vitális Sándor Szakirodalmi Nívódíj (1987), Gábor Dénes Díj (1999), Deák Ferenc Kutatási díj (Pro Renovanda Cultura Hungariae) (2002), Széchenyi-díj (2002), Árvíz-védekezési Díj (Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium) (2006), Környezetvédelmi Felsőoktatási Díj (Magyar Mérnök Kamara) (2007), Hazám-díj (XXI. Század Társaság) (2009), Magyar Köztársaság Érdemrend középkeresztje (2010), Pro Renovata Cultura Hungariae Alapítvány fődíja (2010), Klímaklub Életműdíj (2013), József Nádor Emlékérem (2015). A

Somlyódy László

(Kecskemét, 1943. szeptember 30. - Budapest, 2025. november 4.)

Magyar Hidrológiai Társaság Tiszteleti Tagja (2024) és a Magyar Víz- és Szennyvíztechnikai Szövetség Tiszteletbeli Elnöke.

A 2007-es Nobel-békedíjat az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) és Albert Arnold (Al) Gore Jr. kapta közösen „az ember által előidézett éghajlatváltozással kapcsolatos ismeretek bővítésére és terjesztésére, valamint az éghajlatváltozás alapjainak lefektetésére tett erőfeszítéseikért”. Somlyódy László és néhány magyar tudós, bizottsági tagként részesült ebben az elismerésben.

Érdeklődése főként a felszíni vizek mennyiségi és minőségi kérdéseire kapcsolódik, úgymint a szennyvizek elkeveredése; az áramlás és az anyagtranszport numerikus modellezése; sekély tavak és a Balaton eutrofizálódása; a Balaton vízpótlása; mikroszennyezők és azok monitoringja a Sajó folyón; költség-hatékony szennyvíztisztítás. Foglalkozott felszíni vizekkel közép-európai országokban, Kanadában, Brazíliában, Szingapúrban és Kínában.

A vízminőségi szabályozás területén vízminőségi modelleket és költség-hatékonysági stratégiákat dolgozott ki, elsősorban kelet-közép-európai vizekre és vízgyűjtőkre. Foglalkozott továbbá a tavak eutrofizációjának szabályozásával, valamint matematikai modellek és rendszerelemzési módszerek alkalmazásával az áramlástan és vízminőség-szabályozás területén.

Kiemelkedő a Balaton megmentése érdekében végzett munkássága, melyről így vallott:

A Balaton esetében szerencsés dolog volt a tudomány és a politika összefogása, közös akarata. A politikusok megértették, hogy a Balaton értékét a víz minősége határozza meg. ... De ne gondoljuk, hogy a feladatot elvégeztük. A tó folyamatos törődést, monitoringot igényel.

A Mindentudás Egyeteme, mely szerethetővé és érthetővé teszi mindenki számára a tudományt a matematikától az agykutatásig, 2003-ban feltette a kérdést Somlyódy Lászlónak: mekkora a felelősségünk abban, hogy a jövő generációk is elegendő tiszta vízhez juthassanak, és mit tehet a társadalom és az egyes ember azért, hogy vizeink egészségesek legyenek? A választ „Az értől az óceánig - a víz: a jövő kihívása” című tanulságos előadásában adta meg: *Az értől az óceánig – A víz, a jövő kihívása.*

Szakmai öröksége mindannyiunk munkájában tovább él. Emlékét hálával és tisztelettel adjuk tovább a jövő nemzedékének. Örökségét megőrizzük.

Nyugodjék békében!!

Major Veronika